

ת"פ 46047/05/13 - מדינת ישראל נגד דניאל ברסלביץ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 46047-05-13 מדינת ישראל נ' ברסלביץ ואח'

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם 1. דניאל ברסלביץ

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד אלון קריטי

הנאשם בעצמו

החלטה פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע להתפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה, לפי סעיפים 31 ו-406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.05.13 בשעה 10:56 לערך, סייע הנאשם לאחר להתפרץ לדירה ברחובות, בכך שהאחר התפרץ לדירה והנאשם עמד בסמוך ותצפת. שכן שהבחין בנעשה, הזעיק את המשטרה ולמקום הגיעו שוטרים אשר עצרו את הנאשם.

הסדר הטיעון

על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו באי כח הצדדים, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. שירות המבחן התבקש לבחון את חרטת הנאשם, אחריות ומסוכנות הנשקפת מפניו. כן, לבקשת ב"כ הנאשם, תיבחן אפשרות ביטול הרשעתו בדין של הנאשם.

המאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש היא הטלת 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, מאסר מותנה וקנס.

עמוד 1

ב"כ הנאשם יטען כראות עיניו.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים. במעשיו של הנאשם נפגעו ערכים מוגנים ובין היתר, הגנה על שלום הציבור ורכושו, תחושת ביטחון הציבור וההגנה על פרטיות. מידת הפגיעה, לדידה של המאשימה, הינה בינונית.

ב"כ המאשימה הדגיש כי ביצוע עבירות רכוש הפכו ל"מגיפה של ממש" וכי הדרך היחידה למגרן הינה באמצעות ענישה מרתיעה. מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וקשה ללכוד את מבצעהן אשר פוגעות לא רק בנפגעי העבירה אלא בציבור כולו, בשל ההפסדים הרבים הנגרמים כתוצאה מביצוען ובשל העלויות הגבוהות של ביטוח ומיגון.

לדידה של המאשימה, ראוי כי מדיניות הענישה הנוהגת תיגזר ממדיניות הענישה הנוהגת באשר למבצעים העיקריים של העבירה.

ב"כ המאשימה ציין כי יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ביצע העבירה כשחבר לנאשם נוסף ובאם שכן לא היה מבחין בנעשה ומזעיק את המשטרה, הרי שהעבירה הייתה מושלמת.

לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס בסך אלפי ₪; ופיצוי לנפגעי העבירה.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיחוס לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

לדידה של המאשימה, יש לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא. אמנם, טעמי שיקום אינם עומדים בבסיס סטייה זו, אך מאחר שנתגלו בתיק קשיים ראייתיים משמעותיים ונאשם 2, שותפו של הנאשם דן, הורשע, לפי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון כעברין עיקרי והושתו עליו רכיבי ענישה בדמות צו של"צ, הארכת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו וקנס - ראוי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

עם זאת, סבורה המאשימה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן. עוד הדגישה המאשימה כי ביטול הרשעתו של הנאשם יפגע באופן משמעותי בשיקולי הענישה וכי הנאשם לא הוכיחפגיעה קונקרטי בעתידו עקב הרשעתו בדין.

שירות המבחן ציין כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע במעמד בת זוגו בארץ אשר להם ילדה משותפת בת מספר חודשים. המאשימה התייחסה לכך, ציינה כי לנוכח סוגייה מוסרית זו, שקלה עמדתה מספר פעמים, אך לבסוף, החליטה כי אין בכך כדי להוביל לביטול הרשעתו בדין של הנאשם.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר מותנה מרתיע וממושך אשר יחול על מכלול עבירות הרכוש; קנס בסך 1,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם אדם צעיר, נעדר כל עבר פלילי וללא תיקים פתוחים כנגדו, הודה מיד במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. עוד הדגיש כי חלקו בביצוע העבירה פחות יותר מן הנאשם האחר וכי מדובר בעבירת סיוע.

עוד ציין כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מוטיבציה ונכונות להירתם לטיפול. אולם, עקב גורמים שאינם קשורים אל הנאשם, נדחתה השתלבותו בקבוצה הטיפולית. כן, החל הנאשם לעבוד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הרשעתו בדין של הנאשם עלולה לא רק לפגוע בפרנסתו ובעתידו של הנאשם אלא דנה את משפחתו לפירוד ופירוק. הותרת ההרשעה על כנה תוביל לגירושה של בת זוגו ובתם, כך גם על פי תסקיר שירות המבחן.

ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם ולאפשר לו לפתוח בחיים חדשים עם בתו התינוקת ובת זוגו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו ובמשפחתו. הוא סיפר על מצבם הכלכלי הקשה ועל המאמצים הרבים שהוא משקיע ועל עבודתו הקשה. עוד הביע את חששו הרב מן האפשרות כי רעייתו ובתו לא תוכלנה להישאר עמו בארץ.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 09.06.14 סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 27 שנים, נשוי ואב לילדה.

שירות המבחן תיאר את מעורבותו של הנאשם בעבירה, משום ששקע בחובות ונטל הלוואות מן השוק האפור. בעת ביצוע העבירה, היה הנאשם במצב כלכלי ורגשי ירוד.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וחש בושה על מעורבותו בעבירה. עוד ציין כי לנאשם דפוס התנהגות אימפולסיבי והוא ממוקד בצרכיו ובמצוקתו. על כן, קיים סיכון מסוים להישנות ביצוע העבירות ושירות המבחן המליץ על שילובו בקבוצה טיפולית.

הנאשם הביע נכונות ומוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית. הנאשם הביע חשש כי הרשעתו בדין תפגע בסיכויי בת זוגו לקבל מעמד קבע בארץ וכן, באפשרויות תעסוקתיות בעתיד ומתיוגו כעבריין.

שירות המבחן המליץ על השתתפותו במבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

בתסקיר שירות המבחן מיום 07.10.14 צויין כי הנאשם טרם השתלב בקבוצה טיפולית מפאת אילוצים של שירות המבחן.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הציג מסמך מרשות האוכלוסין וההגירה ובו מצויין כי בשלב זה, לא ניתן לבחון אפשרות מתן מעמד קבע לבת זוגו נוכח ההליך הפלילי המתנהל נגדו. הנאשם שב וחזר על חששותיו מפני הרשעתו בדין.

שירות המבחן חזר על המלצתו אותה ציין בתסקירו הקודם.

דין

הנאשם הודה, כאמור, בביצוע עבירת סיוע להתפרצות למקום מגורים. הנאשם, סייע לאחר שהתפרץ לדירה, בעת שתצפת בסמוך למקום.

מדובר בעבירה הפוגעת בקניינו של הפרט, בפרטיותו ובתחושת הביטחון הפיזית והנפשית. כן, פוגעת עבירה זו בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת (בעניין זה ראה למשל: ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה ואח', תק-על 2008 (4), 4077).

ב"כ הנאשם עתר לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם באי הרשעה עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם כבן 27 שנים, אשר זו לו מעורבותו הראשונה והיחידה עם החוק. הנאשם נשוי ואב לילדה, מפרנס יחיד במשפחתו. לרעייתו אין מעמד קבע בארץ והובע החשש כי הרשעתו בדין תוביל לגירושה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע רצון ונכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. שילובו בקבוצה לא צלח עד כה עקב קשיים ואילוצים טכניים הנוגעים לשירות המבחן.

שותפו של הנאשם לעבירה הודה במיוחס לו, במסגרת הסדר טיעון, הורשע והושת עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות, הארכת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו וקנס. הצדדים נימקו הסדר טיעון זה בקשיים ראייתיים משמעותיים אשר הובילו אותם להסכמות הללו.

במקרה דנן, ציינה המאשימה כי בשל עקרון השוויון בין הנאשמים, עותרת היא לעונש של צו של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר מותנה, קנס והטלת צו מבחן. אולם, לעניין ביטול הרשעתו בדין של הנאשם דנן, הביעה עמדתה כי על ההרשעה להיוותר על כנה.

אין בידי לקבל עמדה זו. עקרון אחידות הענישה מוביל למסקנה הברורה כי במקרה דנן, כשמדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי ואשר לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים ממועד ביצוע העבירה ואשר חלקו בביצוע העבירה פחות יותר מחלקו של חברו, העונש אשר יושת על הנאשם לא יכול להיות דומה לעונש שהוטל על חברו, בעל עבר פלילי אשר ביצע את העבירה המושלמת בעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו.

הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע פגיעה קשה בפרנסתו ובפרנסת משפחתו. מדובר בנאשם צעיר אשר מפרנס את בני משפחתו, לפניו שנות עבודה רבות ולמרות נסיבות חייו הקשות, נראה כי הוא עושה כל שאלו ידו על מנת ללכת בדרך הישר, להשתלב בטיפול ולהכיר בקשייו.

שירות המבחן התרשם כי מעשים אלו אינם מאפיינים את הנאשם ואת אורחות חייו ובוצעו עקב הסתבכותו הכלכלית ומצבו הכלכלי והנפשי הירוד באותה עת.

לאור כל האמור לעיל ומשנראה כי הרשעה תפגע בו פגיעה שאינה מידתית בנסיבות העניין, הנני סבורה כי יש ליתן לנאשם הזדמנות ולהימנע מלהכתיים עתידו בהרשעה בפלילים. עניינו של הנאשם נכנס לגדרם של אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם ניתן להימנע מהרשעה.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי הרשעתו של הנאשם תבוטל.

על הנאשם יוטל צו של"צ בהיקף של 150 שעות, בהתאם להמלצת שירות המבחן בתסקירו מיום 07.10.14.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של ₪ 1,500 שתוקפה למשך שנה לבל יעבור עבירות כנגד הרכוש. ההתחייבות תחתם עוד היום 3/12/14 שאם לא כן ייאסר הנאשם למשך שלושה ימים.

הנני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, במעמד
הצדדים.**